

## Lumina care merge crescând

### Lumina care merge crescând

Da, este o cale luminoasă și se numește: Domnul Isus Hristos. El a zis: “Eu sunt lumina lumii. Cime Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8.12). Într-un astfel de suflet se face lumină, și în mintea lui și în inima lui, și în cugetul lui. Începe să cunoască tot mai bine pe Domnul Hristos, Persoana Lui și lucrările Lui. Un astfel de om se bucură acum că a ajuns la Domnul Isus, care este lumina lui. El este acum un copil al zilei, un fiu al luminii, un om care iubește lumina și trăiește în lumină, nu fuge de lumină. Un astfel de om a trecut din moarte la viață și din întuneric la lumină.

Lumina celui credincios merge crescând, dacă folosește mijloacele pe care ni le-a pus la îndemână Dumnezeu. Ne-a pus la îndemână Cuvântul Său, cu care în fiecare zi ne putem hrăni. Ne-a pus la îndemână rugăciunea, care este respirația sufletului nostru; și mereu putem fi în stare de rugăciune, oricând putem să înălțăm un suspin de bucurie sau de tristețe. Avem și legătura frățască, strângerea laolaltă cu cei credincioși în jurul Domnului Isus ca să-l aducem laude și mulțumiri sau să ne zidim sufletește.

Dacă lumina din noi nu merge crescând tot mai mult, atunci descrește, se micșorează. Cine mai păstrează un păcat cunoscut ca păcat, acela dă înapoi. Dumnezeu l-a scăpat de destrăbălare, de beție, dar păstrează nesinceritate și șiretenie, glumă și ușuratețe.

Neglijarea Cuvântului lui Dumnezeu face iarăși ca lumina să nu poată merge crescând. De asemenea, slăbirea în rugăciune. Vine apoi lipsa de grijă de legătura frățască. Amestecul cu lumea este și el periculos, fiindcă te întinează. Normal este să fii strabatut în totul de lumină, “întocmai ca atunci când te-ar lumina o lampă cu lumina ei mare” (Luca 11.36). Niciun colț întunecos în inima și în viața noastră; niciun colț în care să se ascunda vreun păcat, cât de mic. Trebuie să fim în toate copii ai luminii, iubind lumina și trăind în lumină.

Este o bucurie când apare lumina. Ați trecut desigur cu trenul prin vreun tunel. Când a intrat trenul în el, deodată s-a făcut întuneric. Când ați ajuns la lumină, unii au zis: Ce frumos!

Este minunată lucrarea Domnului Isus Hristos; este chiar o minune. Cum s-a aprins ea în suflet, cum rămâne, cum crește ea în suflet, este o minune pe care nimeni n-o poate lămuri în chip desăvârșit.